

محبوب ترین قاری جهان / عبدالباسط همیشه قبل از تلاوت، عبادت می‌کرد

استاد عبدالباسط برای تلاوت قرآن ارزش ویژه معنوی قائل بود و حتماً باید قبل از تلاوت، عبادتی می‌کرد؛ مثلاً دو رکعت نماز می‌خواند و با روحیه‌ای خاص و معنوی به تلاوت می‌پرداخت.

استاد عبدالباسط برای تلاوت قرآن ارزش ویژه معنوی قائل بود و حتماً باید قبل از تلاوت، عبادتی می‌کرد؛ مثلاً دو رکعت نماز می‌خواند و با روحیه‌ای خاص و معنوی به تلاوت می‌پرداخت.

به گزارش خبرنگار مهر، ۳۰ نوامبر سالگرد رحلت استاد عبدالباسط محمد عبدالصمد از اساتید برجسته مصری و بین بین المللی قرآن کریم است.

استاد عبدالباسط فراگیری قرآن کریم را از دوران کودکی آغاز کرد و در دوازده سالگی موفق به دریافت جایزه حفظ و قرائت قرآن شد.

استاد عبدالباسط در مورد خود می‌گوید: من در سال ۱۳۴۹ هجری قمری به دنیا آمدم. در ده سالگی قرآن را حفظ نمودم. عاشق قرآن بودم و از خدا آرزو می‌کردم که یک قاری مشهور بشوم. من برای شنیدن قرآن، مسافت زیادی را پیاده طی می‌کردم؛ چون در آن زمان در خانه‌ها رادیو وجود نداشت و فقط قهوه‌خانه‌ها رادیو داشتند. شیخ رفعت و شیخ شعشاعی - دو نفری که در آن زمان مشهور بودند - در رادیو قرائت قرآن داشتند. شیخ رفعت دو بار در هفته روزهای دوشنبه و جمعه تلاوت داشت. و ما سه کیلومتر راه را پیاده طی می‌کردیم تا به صدای شیخ رفعت گوش بسپاریم و برای استفاده از سایر قاریان در جلسات شبانه قرآن شرکت می‌کردیم. من در مکتبخانه‌های همان روستا قرآن را حفظ کردم. در آن زمان هنوز روستای ما میدل به شهر نشده بود. من به پدرم گفتم که می‌خواهم علم قرائت را فرا گیرم و قاری مشهور بشوم. پدرم مرا تشویق کرد. اما برادران بزرگترم به دانشگاه الأزهر رفتند و در علوم دیگری تحصیل کردند.

او که مسلط به انواع قرائت‌های قرآن بود در این خصوص می‌گوید: من قرآن را در ده سالگی و قرائت سبعه را در ۱۲ سالگی و عشره را در ۱۴ سالگی، یعنی همه قرائت‌های دهگانه را - الحمدلله - آموختم. ما علاوه بر حفظ قرآن، در کتاب‌ها معانی را هم فرا می‌گرفتیم. چون علم به معانی در رعایت وقف و دیگر قواعد لازم است.

عبدالباسط درباره حال معنوی قاری هنگام قرائت قرآن کریم می‌گوید: قاری قرآن می‌تواند هم داخل یک استودیو به تلاوت بپردازد هم در برابر شنوندگان. بعضی اوقات که انسان دچار حالت معنوی خاصی می‌شود ممکن است که یک ساعتی، ساعت تجلی باشد. گاهی اوقات انسان منسجم است. در آن ساعات، فیوضات الهی وجود دارد. در این اوقات ممکن است در استودیو بخواند و بهتر از هنگامی که مردم حضور دارند، بشود. در بعضی اوقات برعکس، حضور مردم برای او بهتر است. بنابراین، بستگی به حالت قاری دارد. ساعاتی وجود دارد که همراه با معنویت است. فرشتگان نازل می‌شوند و همراه با فیوضات الهی است، گاهی انسان در مسجد تلاوت می‌کند و احساس می‌کند که یک فضای نورانی بر آنجا حاکم است. من خودم یک بار در روضه شریف نبوی قرآن می‌خواندم، اصلاً احساس خستگی نکردم.

منصور قصری زاده مدرس و قاری بین المللی درباره معنویت استاد عبدالباسط می‌گوید: «به طور کلی سه عامل گوینده، مخاطب و فضای گفت و گو در میزان تأثیرگذاری پیام دخیل است. اگر عبدالباسط را به عنوان عامل «گوینده» بخواهیم آنالیز کنیم دارای ویژگی‌های شخصیتی خاصی بوده است، از جمله اینکه ایشان برای تلاوت قرآن ارزش ویژه معنوی قائل بود و حتماً باید قبل از تلاوت، عبادتی می‌کرد؛ مثلاً دو رکعت نماز می‌خواند و با روحیه‌ای خاص و معنوی به تلاوت می‌پرداخت. روحیه مناسب تلاوت به همراه زمان و فضای مطلوب و معنوی تأثیر قرائت را دو چندان می‌کند. بسیاری از تلاوت‌های استاد عبدالباسط قبل از اذان صبح که بهترین موقعیت معنوی محسوب می‌شود، انجام شده است. به طور مثال او سوره مبارکه حشر و تکویر را در حرم امامین کاظمین (ع) تلاوت کرد که اثر و پایایی آن همچنان باقی است.»

استاد عبدالباسط مدتی نیز به سفر به کشورهای مختلف پرداخت. او طی سال‌های متعددی که به تلاوت قرآن کریم مشغول بود، رتبه‌های مهمی در مسابقات بین المللی قرآن مجید در کشورهای اسلامی کسب کرد. از استاد عبدالباسط، نوارهای زیادی از صوت دلنشین قرآن او، بر جای مانده است.

محمودالسعدنی، عبدالباسط را صدای تمامی مسلمانان جهان توصیف کرده است. او در وصف شیخ و در خطاب به دیگر

قراء می گوید: «شیخ عبدالباسط عبدالصمد دارای صدایی زیبا و سرشستی پاک است؛ و چنانکه تو دارای سرشستی پاک اما صدایی غیر زیبا باشی، بهره ای در دنیای تلاوت کسب نخواهی کرد؛ و اگر صدایی زیبا، لیکن سرشستی از تمامی رنگ ها و گرایش های غیر معنوی داشته باشی، صرفاً تا هنگامی که در سن ۳۰ سالگی بررسی، ثروتمند و مشهور خواهی شد و پس از آن، از یاد خواهی رفت؛ لیکن اگر صدای تو از جنس معدن آمیخته به معنویت شیخ عبدالباسط باشد، می توانی همانند آن دسته از بزرگان تاریخ کهن تلاوت که از زیباترین صدا و اسلوب برخوردار بوده اند، پای در مسیر تاریخ بگذاری و نام خود را برای همیشه در آن ثبت کنی.»

استاد عبدالباسط محمد عبدالصمد سرانجام در سی نوامبر ۱۹۸۸ در ۶۹ سالگی دار فانی را وداع گفت.